

Tožbeni razlogi in bistvene navedbe:

Komisija navaja, da se izjeme iz Dekreta z dne 3. oktobra 2001, ki ga je izdal Ministro dell'ambiente e della tutela del territorio (minister za okolje in urejanje prostora) uporabljajo za različne primere, ki niso pokriti z izjemo iz Uredbe št. 2037/2000 in da je torej področje uporabe takih izjem občutno širše od tistega, ki je dovoljen s samo uredbo. V delu, kjer dovoljuje uporabo halogeniranih klorofluoroglikovodikov (HCFC) v protipožarnih napeljavah v primerih, ki niso dovoljeni z Uredbo št. 2037/2000, italijanski predpis ni v skladu s pravom Skupnosti.

(¹) UL L 244, 29.9.2000, str. 1.

**Predlog za sprejem predhodne odločbe na podlagi sklepa
Østre Landsret z dne 14. maja 2004 v zadevi Marius
Pedersen A/S proti Miljøstyrelsen**

(Zadeva C-215/04)

(2004/C 190/12)

Østre Landsret (Regionalno Sodišče za Vzhod) je s sklepom z dne 14. maja 2004 v zadevi Marius Pedersen A/S proti Miljøstyrelsen, ki ga je sodno tajništvo prejelo dne 21. maja 2004, Sodišču Evropskih skupnosti predložilo v predhodno odločanje naslednja vprašanja:

1) Ali je treba izraz „kadar to ni mogoče“ v členu 2(g)(ii) Uredbe št. 259/93 (¹) razumeti tako, da odobreni zbiralec ne more biti avtomatično tudi prijavitelj izvoza odpadkov za reciklažo?

Če je odgovor pritrdilen: katera merila določajo ali je odobreni zbiralec lahko prijavitelj izvoza odpadkov za reciklažo?

Ali je lahko merilo dejstvo, da je povzročitelj odpadkov neznan ali, da je tako veliko povzročiteljev odpadkov, da je njihov posamični prispevek tako skromen, da bi bilo nerazumno zahtevati, da bi moral vsak od njih posamično prijaviti izvoz odpadkov?

2) Ali člen 7(2) Uredbe št. 259/93 v povezavi s členom 7(4)(a), predvsem prva in druga alineja, omogoča, da pristojni organi države odpreme ugovarjajo proti določeni prošnji za odobritev izvoza odpadkov za namene recikliranja, če prijavitelj ne sporoči podatkov o tem, da bo obdelava zadevnih odpadkov v obratu prejemnika, z okolje-varstvenega gledišča, bilo enakega standarda kot to zahtevajo nacionalna pravila v državi odpreme?

3) Ali je treba prvo alinejo člena 6(5) Uredbe št. 259/93 razlagati tako, da je treba šteti, da je zahteva po sporočitvi podatkov o sestavi odpadkov izpolnjena, če prijavitelj navede, da so zadevni odpadki le ene določene vrste, na primer, „elektronski odpadki“?

4) Ali je treba člen 7(1) in (2) Uredbe št. 259/93 razlagati tako, da začne rok iz člena 7(2) teči, ko je pristojni organ namembne države poslal potrditev, ne glede na dejstvo, da pristojni organ države odpreme meni, da ni dobil vseh potrebnih podatkov iz člena 6(5)?

Če je odgovor negativen: katere podatke mora vsebovati prijava preden lahko začne teči 30-dnevni rok iz člena 7(2)?

Ali ima dejstvo, da je 30-dnevni rok za odgovor potekel, za pravno posledico, da pristojni organ ne more več ugovarjati oziroma zahtevati dodatnih podatkov?

(¹) Uredba Sveta (EGS) št. 259/93 z dne 1. februarja 1993 o nadzoru in kontroli pošiljk odpadkov znotraj Evropske skupnosti, v Skupnost in iz nje (UL L 30, str.1).